o nich tvrdiiti, že by svým obsahem nebo formou vybočovaly z hranic přípustné kritiky a že by obsahovaly insinuace takové míry, která by zakládala na straně pisatele porušení vážnosti stavu. Kdyby proti výroku čestné rady ve věci M-ové byl st-l býval měl možnost podati nějaký instanční prostředek opravný a v něm by byl užil těchto slov a obratů, nebylo by lze výroky jeho kvalifikovati jinak než jako přípustnou právní obranu, nevybočující nikterak z mezí slušnosti, jakou mu kázala vážnost stavu. Nelze proto spatřovati porušení této vážnosti ani tam, kde st-l výtky svoje — nemaje možnosti instančně si stěžovat — vložil do přípisu, vyjadřujícího pouze jeho nespokojenost s výrokem, jenž se dotýkal jeho materielních zájmů, zvláště když přípis ten adresoval a zaslal pouze inženýrské komoře, takže věc celá měla zůstati uvnitř této stavovské organisace a nebyla určena k tomu, aby postup komorních orgánů nějak před veřejností zlehčovala.

Poněvadž tedy žal. úřad neprávem shledal v inkriminovaném přípisu st-lově porušení vážnosti stavu ve smyslu § 19 lit. b) cit. zák., bylo rozhodnutí jeho zrušiti pro nezákonnost a to i ve výroku jeho o náhradě útrat řízení disciplinárního, jenž podmíněn jest odsuzujícím výrokem ve věci samé.

Č. 5601.

Učitelstvo: * Výpomocný učitel, který odslouživ deset měsíců školního roku byl propuštěn a obdržel odměnu za prázdniny ve smyslu 2. odst. článku IX. zákona z 13. července 1922 č. 251 Sb., není povinen vrátiti tuto odměnu ani tenkráte, když hned po propuštění ze školní služby vstoupil do berní služby státní.

(Nález ze dne 24. dubna 1926 č. 8535).

Věc: Richard S. v N. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odměnu za prázdniny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem žal. úřadu z 12. května 1924 byl st-l, působící na menšinových školách od 1. září 1923 jako nekvalifikovaný výpomocný učitel, sproštěn školské služby dnem 30. června 1924. Zároveň mu bylo sděleno, že výplata jeho služ. požitků se zastavuje dnem 30. června 1924 a že se mu zároveň poukazuje jako doplatek za prázdniny 20% veškerých služ. požitků, jež mu byly vyplaceny za dobu poslední jeho nepřetržité výpomocné služby ve školním roce 1923/24. Dne 1. července 1924 nastoupil st-l jako berní praktikant u berního úřadu v N. Nař. rozhodnutím vyzval žal. úřad st-le, aby vrátil odměnu v částce 1366 Kč. V tomto rozhodnutí se uvádí: »Zdejším výnosem z 12. května 1924 byl jste dnem 30. června 1924 sproštěn služby školní při obecné škole v H., protože jste k této službě neměl zákonité kvalifikace. Poněvadž zde nebylo známo, že hned od 1. července 1924 nastoupíte službu u berního úřadu v N., byla Vám také poukázána a vyplacena odměna za prázdniny celkem 1366 Kč. Na tuto odměnu neměl jste nároku, protože od 1. července 1924

zastáváte jinou službu a že byste z téže pokladny a za tutéž dobu dostával dvojí plat.«

O stížnosti uvážil nss takto:

Podle 2. odst. čl. IX. zákona č. 251/1922 osoby nemající zkoušky učitelské dospělosti, jež byly ustanoveny ve službě školní na místech učitelů literních na dobu nezbytné potřeby přechodně a výpomocně, mají — prokazují-li vysvědčení dospělosti ze školy střední — po dobu skutečné služby, čítajíc v ni též hlavní prázdniny, nárok na odměnu ve výši požitků učitele ve službě počáteční v prvém roce služby. Osoby s předběžným vzděláním nižším, povolané z nezbytné potřeby k výpomocné službě školní na místa učitelů literních, mají nárok toliko na 75% požitků učitele ve službě počáteční v prvém roce služby.

Podle tohoto ustanovení zákonného se nekvalifikovaným osobám učitelským včítá do doby skutečné služby také doba hlavních prázdnin a přiznává se jim za tuto dobu nárok na odměnu ve výši požitků učitele ve službě počáteční v prvém roce služby, resp. na 75% těchto požitků. Nabývá tedy nekvalifikovaná osoba učitelská, jež působila ve službě školní výpomocně po celý školní rok, právního nároku na odměnu za dobu 10 měsíců školního roku a dobu prázdnin v délce 2 měsíců.

Tím způsobem vyložil toto zákonné ustanovení také žal. úřad ve výnosu ze 7. dubna 1923 (tedy v době před vydáním nař. rozhodnutí), č. 42105 I (min. věst. V. str. 190 č. 61), kterým vydal v dohodě se zúčastněnými ministry prováděcí pokyny k zákonu reparačnímu. V § 18 tohoto výnosu, vykládajícím čl. IX. zákona č. 251/22 se praví v odst. 1: »Kvalifikovaní i nekvalifikovaní, výpomocně ustanovení učitelé zastupující mají nárok na odměnu po dobu skutečné služby v substituci, čítajíc v ni hlavní prázdniny. Započítávání hlavních prázdnin, po případě jejich částí, jest prováděti individuelně podle délky doby skutečné služby na tom základě, že na 10 měsíců školního roku připadají 2 měsíce prázdnin a že tedy za 10měsíční službu na škole připadají učiteli ve skutečnosti požitky za 12 měsíců. Učitelé zastupující, kteří učili skutečně po celý školní rok, obdrží odměnu za celé hlavní prázdniny, učitelé, vyučující toliko část školního roku, obdrží za dobu, po kterou skutečně vyučovali, odměnu ve výši $^1/_{10}$ ročních služ. požitků za každý měsíc skutečného vyučování.«

Podle správních spisů působil st-l jako výpomocný učitel po celý školní rok 1923/24 a měl tudíž podle čl. IX. zákona č. 251/22 právní nárok také na odměnu za celou dobu hlavních prázdnin. Poněvadž není zákonného předpisu, který by st-le zbavoval tohoto nároku proto, že dne 1. července 1924 vstoupil do berní služby státní, jest výrok žal. úřadu, vybízející st-le, aby vrátil odměnu za prázdniny, poněvadž na ni nemá právního nároku, v rozporu se zákonem a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 5602.

Učitelstvo (Slovensko): Trvá nárok městských učitelů na deputátní dřevo vůči městu dále, třebas učitelé ti se stali učiteli státními?

(Nález ze dne 24. dubna 1926 č. 8780).